

C_2021035CS.01003401.xml
1.2.2021

CS

Úřední věstník Evropské unie

C 35/34

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 12. listopadu 2020 – DuoDecad Kft. v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-596/20)

(2021/C 35/47)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud:

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DuoDecad Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

1)

Musí být čl. 2 odst. 1 písm. c), čl. 24 odst. 1 a článek 43 směrnice Rady 2006/112 (1) vykládány v tom smyslu, že nabyvatel licence k know-how, jímž je společnost usazená v jednom členském státě Unie (v projednávané věci v Portugalsku), neposkytuje služby dostupné na internetových stránkách koncovým uživateli, takže nemůže být příjemcem služby technické podpory pro know-how poskytované osobou povinnou k dani usazenou v jiném členském státě (v projednávané věci v Maďarsku) coby subdodavatelem, ale že tuto službu poskytuje poslední uvedená osoba poskytovateli licence k know-how usazenému v téže členském státě, když nabyvatel licence:

a)

má v prvním členském státě k dispozici pronajaté kancelářské prostory, výpočetní a kancelářskou infrastrukturu, vlastní zaměstnance a rozsáhlé zkušenosti v oblasti elektronického obchodu, má vlastníka s četnými mezinárodními kontakty a jednatele s kvalifikací v oblasti elektronického obchodu;

b)

získal know-how popisující procesy fungování internetových stránek a jejich aktualizací, vydával k tomu stanoviska, navrhoval změny těchto procesů a schvaloval je;

c)

byl příjemcem služeb, které osoba povinná k dani poskytovala na základě tohoto know-how;

d)

pravidelně přijímal zprávy o službách poskytovaných subdodavateli (zejména o provozu na internetových stránkách a o platbách prováděných z bankovního účtu);

e)

zaregistroval svým vlastním jménem internetové domény umožňující přístup k internetovým stránkám po internetu;

f)

byl na internetových stránkách uveden jako poskytovatel služby;

g)

sám podnikal kroky k zachování popularity webových stránek;

h)

sám vlastním jménem uzavíral smlouvy se spolupracovníky a subdodavateli nezbytné k poskytování služby (zejména s bankami nabízejícími platby na internetových stránkách bankovní kartou, s tvůrci poskytujícími obsah dostupný na internetových stránkách a se správci internetových stránek poskytujícími podporu obsahu);

i)

měl k dispozici kompletní systém pro inkasování příjmů z poskytování dotčené služby koncovým uživateli, jako jsou bankovní účty, výhradní a úplné dispoziční právo k této účtu, databáze koncových uživatelů umožňující vystavovat této uživateli faktury za poskytnutí služby a vlastní fakturační software;

j)

na webových stránkách uváděl jako fyzické kontaktní místo pro péči o zákazníky své vlastní sídlo v prvním členském státě a

k)

je společnost nezávislá na poskytovateli licence i na mateřských subdodavatelích pověřených realizací určitých technických postupů popsanych v know-how,

přičemž (i) výše uvedené okolnosti potvrdil příslušný orgán prvního členského státu jakožto orgán příslušný k ověření těchto objektivních okolností zjištěnými osobami; (ii) objektivní překážkou pro poskytování služby prostřednictvím internetových stránek v jiném členském státě byla skutečnost, že společnosti z tohoto členského státu nebyl k dispozici poskytovatel platebních služeb zajišťující přijímání plateb na internetových stránkách bankovní kartou, takže společnost usazená v téže členském státě nikdy – před posuzovaným obdobím ani po něm – neposkytla službu dostupnou na internetových stránkách, a (iii) společnost, která nabyla licenci, a podniky s ní propojené dosáhly z provozování internetových stránek zisk v celkové výši přesahující rozdíl

vyplývající z uplatnění sazby DPH v prvním a ve druhém členském státě?

2)

Musí být čl. 2 odst. 1 písm. c), čl. 24 odst. 1 a článek 43 směrnice o DPH vykládány v tom smyslu, že poskytovatel licence k know-how, jímž je společnost usazená v jiném členském státě, poskytuje služby dostupné na internetových stránkách koncovým uživateli, takže je příjemcem služby technické podpory pro know-how poskytované osobou povinnou k dani coby subdodavatelem a tato osoba neposkytuje takovou službu nabyvateli licence usazenému v prvním členském státě, když poskytovatel licence:

a)

má vlastní zdroje sestávající jen z jedné pronajaté kanceláře a jednoho počítače používaného jednatelem;

b)

má jako jediné vlastní zaměstnance jednoho jednatele a jednoho právního poradce pracujícího na ústečný úvazek v rozsahu několika hodin týdně;

c)

má jako jedinou smlouvu jen smlouvu o vývoji know-how;

d)

vydal pokyn, aby doménová jména v jeho vlastnictví byla na základě smlouvy uzavřené s nabyvatelem licence zaregistrována tímto nabyvatelem na jeho vlastní jméno;

e)

vztáhl k těmto osobám – zejména koncovým uživateli, bankám nabízejícím platby na internetových stránkách bankovní kartou, tvorbou obsahu dostupného na internetových stránkách a správou internetových stránek poskytujícím podporu obsahu – nikdy nevystupoval jako poskytovatel dotčených služeb;

f)

nikdy nevystavoval doklady týkající se služeb dostupných na internetových stránkách, s výjimkou faktury na licenční poplatky, a

g)

nemá k dispozici systém (např. bankovní úty či jinou infrastrukturu) umožňující inkasování příjmů ze služeb poskytovaných prostřednictvím internetových stránek,

příjemž podle rozsudku ze dne 17. prosince 2015, WebMindLicenses (C-419/14, EU:C:2015:832), není sama o sobě rozhodující skutečnost, že statutární orgán a jediný akcionář společnosti, která udělila licenci, byl tvůrcem tohoto know-how, a dále že tato osoba ovlivňovala nebo kontrolovala rozvoj a využívání uvedeného know-how a poskytování služeb, které jsou na něm založeny, tím způsobem, že fyzická osoba, jež je statutárním orgánem a jediným akcionářem společnosti, která udělila licenci, je také statutárním orgánem nebo vlastníkem obchodních společností, včetně žalobkyně, které formou plnění úkolů jim zadaných spolupracují při poskytování služby coby subdodavatelé na objednávku nabyvatele licence?

(1) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).